

schaduwspel

met gretige grip ontnam alzheimer hem
zijn waardigheid en ons de vader
die ons altijd ten voorbeeld was

nog immer niet voldaan stal het infarct
zijn stem zijn kracht zijn benen

maar als ik naast hem waak
mijn hand rustend
op zijn broze schouder

en een zacht briesje
de gordijnen licht beroert
in het gouden avondlicht

komt de dood reeds nader
gehuld in zachtheid en in stilte

teder voert zij hem mee
en geeft ons terug
wat zijn ziekte roofde

de glad geschoren gentleman
in galapak en vlinderdas
klaar om zijn koningin
te kussen